

صدای پرطنین کارگران نیشکر هفت تپه باشیم!

نگاهی به حرکت اعتراضی بیست و سومین روز اعتراض و اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه

امیر جواهری لنگرودی

سه شنبه ۱۷ تیر ۱۳۹۹ برابر با ۰۷ جولای ۲۰۲۰

خانواده های سر فراز کارگران نیشکر هفت تپه، وارد خیابان های شوش شدند؛ راه بگشایید و دست افشانی کنیم!

گوش کردن به حرف های خانواده ها و خود کارگران نشان می دهد همه دیوار های ترس و وحشت شان فرو ریخته و طی این بیست و سه روز؛ یک قدم عقب نشینی نکردند تا همه چهره های دروغ، دزد و دغل و حاشا را برملا کنند و کردند!

چرا خانواده ها با همه خویشتنداری و منش انسانی شان ناگزیر شدند به کف خیابان آیند و بازو در بازوی مردان خویش؛ بلند گوی خوش آوازه فریاد آنان گردند؟

در جامعه ای که زن بودن و صدایش را در فضای خیابان شنیدن؛ به سان جرم ناکرده ای تلقی می شود که باید خاموش گردد؟

اینبار شاهدیم؛ مادران در کنار همسران به صدا در آمده اند که شوهران ما با همه بی چیزی و تقلای خستگی ناپذیر و با جیب خالی، در بازگشت به خانه، با مشتکی پفک و شکلات به خانه بر می گردند تا بچه ها را از نعمت پدر بودنشان بی بهره نگذارند.

چرا مسئولین کشوری و استانی و شهری این واقعیت روزانه را در این شهر و گرسنگی ما را نمی بینند؟ ما از سوریه؛ ونزوئلا و دیگران که به آنها کمک می کنند، کمتریم، که به هیچ گرفته می شویم؟ ما در کنار همسران ما دریافته ایم؛ استانداز- فرماندار و امام جماعت شهر تا رئیس جمهور- رئیس مجلس و مجلس نشینان و رئیس قوه قضائیه ابراهیم رئیسی و تا خود خامنه ای، صدای مان را می شنوند ولی دریغ از یک پاسخ!

زنان و مردان کارگر می گویند: نمایش دادگاه اسدیگی هم رنگ باخته است و هیچ نشانی از شفافیت در آن نیست. اسدیگی همچنان شق و رق با لباس شسته و رفته نشسته و وکیل اش از او و دزدی های کلانش دفاع می کند و دادستان برای خود ناله سر می دهد و رئیس دادگاه تماشاگاه راز است. کارگران یک صدا می گویند: در دل حاکمیت اسلامی؛ اصلاح طلب و اصولگرا سر منافع خودشان به هم رقابت دارند و نه سر دفاع از منافع کارگران و زحمتکشانشان بخش های مختلف هفت تپه .... کارگران می گویند: نمایندگان خود برگزیده مجلس؛ اولین حقوق بی جیره و مواجب خود را در سربرگ های دهها میلیون تومانی گرفتند ولی کارگر هفت تپه همچنان بدون حقوق هست!

کارگران هفت تپه با صدای بلند می گوید : تف بر شما چی به روز کارگران آوردید که صدای استخوان های کارگران اعتصابی هفت تپه در خیابان ها و کوچه و پس کوچه های شوش شنیده می شود و شما گوش هایتان را کر کردید و حرکت یکپارچه صد ها و هزاران کارگر هفت تپه ای را طی این بیست و سه روز اعتراض و اعتصاب نمی بینید ؟

کارگران هفت تپه می پرسند: چگونه فولاد تحت فشار است! هپکو، معدنچیان، پرستاران، کادر های درمانی، پزشکان و بخش فنی بیمارستان ها، مهندسان، بازنشستگان، معلمان و دانشجویان، دست فروشان خیابانی - کودکان خیابانی و زنان سرپرست خانوار - کشاورزان زحمتکش و روستائیان در مضیقه آب و بی آبی همه و همه درگیر و درگیرند، واقعا افرادی پیدا نمی شوند که این وضعیت اسفبار را ببینند و دنبال راه چاره ای باشند؟ باید گفت: نه

کارگران هفت تپه می گویند : اینها می خواهند 5000 کارگر هفت تپه آلوده به کرونا شوند تا به همراه خانواده هاشان از مدار خارج گردند تا اینها صاحب ثروت میلیارد تومانی شوند و مفت بخورند و بچرند !!.....

کارگران هفت تپه یک صدا فریاد میزنند : فرماندار دروغگو، نماینده مجلس دروغگو، کارفرمای داعشی، استاندار دزد و رشوه بگیر، معاون اول شریک داعش، رییس جمهور دلقک، قوه قضاییه معلول! رئیس مجلس رانت خوار و دزد و .... هیچ انتظاری از کسی نباید داشت. به شرافت مان قسم که هیچ کس به جز خودمان به فکرمان نیست.

چرا اجازه میدهیم به شعورمان توهین کنند؟

چرا اجازه میدهیم عزت و کرامت ما را لگدمال کنند؟!

باید متحد شویم و همچنان به پیش برویم .

کارگران با جسارت بی شائبه ای شعار می دهند :

استاندار رشوه ای/ نمی خوایم، نمی خوایم !

نه حاکم، نه دولت / نیستن به فکر ملت

یک اختلاس کم بشه/ مشکل ما حل میشه

اتحاد، اتحاد؛ رمز پیروزی ما است

ما باید در صفوفی متحد در کنار هم باشیم و مردم شهر نیز باید از ما حمایت نمایند تا بتوانیم حق مان را بگیریم و همه ثروت صنعت نیشکر را در خود شوش هزینه نماییم !